

igjennem Lønningslove, bestandig henviser til særlig Lov. Dersom Ministeren saae, at der i Finantsloven var indsat en Anmærkning, som sagde: fra det og det Aar skal Metropolitan-skolen ophøre, saa kunde Ministeren sige, at det var at undergrave dens Tilværelse, skjøndt vi have seet, at det er sagt i Finantsloven om Instituter, som ere vedblevne at bestaae til Trods derfor; men her ved dette Forslag formindsles ikke en Skilling af, hvad der for Diebliffet gives til Metropolitan-skolen, undtagen hvad der spares paa Pensioner, og hvad der derved spares ved Pensioner, vil alligevel blive liig Kul, forsaavidt det aldrig vil blive nægtet en Minister, dersom f. Ex. en Rektor meget længe og meget hæderligt har forvaltet sin Post ved Skolen, at faae en Pension bevilget til ham ved særlig Lov; saadanne Forslag ere komne frem med Hensyn til Lærere ved private Skoler og have faaet Tilstemning. Der er altsaa slet Intet, der forandres, slet Intet, der undergraves ved dette Forslag; kun een Ting er gjort derved: Der er givet Ministeren en langt større Frihed til at bringe Metropolitan-skolen til den højeste Grad af Fuldkommenhed.

Ordføreren: Der er i den Deel af Lovudkastet, der nu foreligger, egentlig kun gjort Indvendning fra den høitagtede Minister mod tre Forslag; thi, som anført, Forslagene Nr. 12, 19 og 22 maae betragtes som eet Forslag, idet de staae og falde med hinanden. Det første Hovedpunkt, den høitagtede Minister fremhævede, var med Hensyn til Forslaget under Nr. 12. Jeg skal ikke udtale mig mere om dette Forslag, efterat det er blevet forsvaret med saa gode Grunde, som steet er af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Faber). Jeg skal kun sige, at da vi i Udvalget konfererede med den høitagtede Minister, udtalte han sig med megen Velvilie om dette Forslag; han erklærede vel, at han ikke kunde gaae ind paa det nu, men tilføiede, at det forekom ham, at der var Meget deri, som var velgrundet, og at han ved sine Sagkyndige vilde lade undersøge, hvorvidt det fortjente at optages for Fremtiden; men saaledes har den høitærede Minister idag ikke udtalt sig om For-

slaget. Dette gjør, at jeg, medens jeg for mit Vedkommende — og jeg troer ogsaa de andre 4 Forslagsstillere — vilde, naar en Erklæring som den, den ærede Minister afgav i Konferencen med Udvalget, var fremkommen idag, have taget Forslaget tilbage, nu ikke troer, da Ministerens Udtalelser idag langtfra have været saa velvillige, at Forslagsstillerne under disse Omstændigheder vilde tage det tilbage, idetmindste ikke under denne Forhandling; Spørgsmaalet herom kan, mener jeg, i alt Fald først tages under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling ved en nærmere Forhandling med den høitagtede Minister. Jeg kan kun ikke undlade, førend jeg forlader dette Punkt, at gjøre opmærksom paa, hvorledes den ærede Minister idag udtalte en Mening, som vel tidligere er udtalt her af Andre, men som forundrer mig, hvergang jeg hører den fremkomme. Den ærede Minister talte nemlig om, at man her vilde indføre Bestemmelser, hvorefter Embedsmænd skulde arbejde for „Dagleie“, og anførte, at det, at arbejde for Dagleie, ikke kunde føre til sand Dannelse og en Udvikling som den, der fordredes af de Vedkommende. Dersom det forholdt sig saa i andre Fag og Forretninger, at Folk ikke kunde uddanne sig tilbørlig til den Virksomhed, de bestemte sig for, naar denne Virksomhed ikke var begrundet paa fast Ansættelse, saa saae det galt ud i mange Retninger af det virkelige Liv. Jeg troer derfor, at det er en Sætning, som den ærede Minister ved nærmere Overveielse ikke vil fastholde. Ordet „Dagleie“ kan klinge lidt underligt strax, naar man bruger det, men naar man seer nærmere til, vil man finde, at det ikke er et saadant Udtryk, at man bør vende sig bort derfra med Engstelse og Afsty; der er mangfoldige Mænd, som leve og ernære sig meget hæderligt, uagtet de ernære sig paa en saadan Maade, at det ogsaa kan betegnes som Dagleie. Dette med Hensyn til Forslaget under Nr. 12. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 17, som den ærede Minister betegnede som det andet store Punkt, han var imod, tilstaaer jeg, at jeg ikke seer ret Grunden til, at dette Forslag skulde være et Hovedpunkt. Jeg betragter Forslaget saaledes, at jeg ikke kan give den ærede Minister Medhold i, at man ved det gaaer ud